

Mort de Yassir: cas obert

El 31 de juliol de 2013 a les 14.38 h, un agent dels Mossos d'Esquadra va trobar el cos sense vida de Yassir El Younoussi a la cel·la número 2 de la comissaria del Vendrell. L'havien detingut tres hores abans. Causa oficial de la mort: reacció adversa al consum de cocaïna. Un jutjat del Vendrell va començar a investigar el cas i va imputar vuit policies. L'advocat de la família demanava que se'ls acusés d'homicidi imprudent per negligència greu. Falten fragments del vídeo de la comissaria, el detingut va estar massa temps immobilitzat i es van trobar una bosseta de cocaïna a la butxaca dels pantalons. L'Audiència Provincial de Tarragona va decretar l'arxivament del cas sense anar a judici. La família de Yassir, però, segueix defensant que hi ha interrogants oberts. La policia catalana, a preguntes de CRÍTIC, prefereix no parlar del cas.

Text: Laia Altarriba / Il·lustració: Jordi Borràs

La gravació en vídeo que han facilitat els Mossos d'Esquadra de les càmeres de seguretat de la comissaria no està completa. Li falten fragments que podrien ser rellevants per esclarir el cas. Només dura una hora, quan **Yassir El Younoussi** va passar-ne tres a la cel·la.

La policia catalana reconeix que el jove del Vendrell va estar fortament immobilitzat dins la cel·la durant 38 minuts, és a dir, 8 minuts més del que estableixen els protocols de contenció.

Tampoc no queda clar com es va poder introduir la cocaïna que es va trobar a la cel·la.

Els **Mossos d'Esquadra** no han volgut fer cap comentari sobre el cas. Prefereixen el silenci. La família i els amics voldrien que es reobris la investigació. Hi ha massa elements encara per esclarir. Tanmateix, després d'un llarg periple judicial sense èxit, els costa trobar les forces per continuar apel·lant a la justícia.

El context del cas del Yassir és rellevant. De pares marroquins, crescut en un barri del Vendrell, sense feina estable, en la comarca amb una taxa d'atur més alta de Catalunya i amb xocs esporàdics amb la policia. El seu pare, **Lahssen El Younoussi, mostra la seva ràbia**: «Aquí és fàcil matar immigrants i pobres; però, si hagués sigut el fill de l'alcalde o un ric, sí que hi hauria hagut investigació. Als immigrants ens tracten com gossos».

CRÍTIC ha estat dos mesos investigant el cas parlant amb familiars, advocats, activistes pels drets humans i —infructuosament— amb els Mossos d'Esquadra. Aquestes són les ombres sobre la mort de Yassir.

Cinc hores de juliol

L'**agressió contra un agent de policia** és el motiu que esgrimeixen els informes dels Mossos d'Esquadra per justificar l'arrest en un carrer del Vendrell de Yassir El Younoussi a les 9.55 del matí del 31 de juliol de 2013. Un cop detingut, i abans de traslladar-lo cap a les dependències policials, van portar-lo a Urgències de l'Hospital del Vendrell perquè l'examinés un metge per garantir «la integritat física» del detingut, on van certificar que es trobava del tot bé. Fins a dues ocasions més els serveis sanitaris visitarien el detingut aquell dia.

Va ser a les 11.42 h quan Yassir va entrar a l'Àrea de Custòdia de Detinguts de la Comissaria dels Mossos d'Esquadra del Vendrell, i ja no en va sortir viu. El van inscriure al registre, el van escorcollar, es va dutxar i, aleshores, el van tancar a la cel·la número 2.

L'acte judicial ressenya que cap a les 12.38 h **el jove «es va alterar, va començar a mostrar que patia convulsions i es va estirar a terra»**. Aleshores els agents van decidir avisar el Servei d'Emergències Mèdiques (SEM), que va entrar a la cel·la a les 12.52 h. Un metge, una infermera i un tècnic de transport sanitari van atendre el detingut i al cap de poc (a les 13 h) van abandonar les dependències policials perquè no van considerar que requerís cap tractament mèdic. Yassir va continuar estirat a terra.

D'aquella visita, l'informe posterior detalla que «el pacient no presentava signes ni símptomes compatibles amb una pèrdua de coneixement, es va mantenir conscient i orientat i tampoc hi havia evidències de patologia urgent», i **van deduir que Yassir «estava simulant»** que es trobava malament. Més tard, el forense va avalar la tasca del servei mèdic: «Les actuacions mèdiques fetes al Servei d'Urgències i pel personal sanitari del SEM van ser correctes».

Tal com es pot veure a les imatges registrades per les càmeres, a les 13.28 h Yassir El Younoussi es va alçar i va anar al lavabo que hi ha a la mateixa cel·la, on va estar-hi menys de 2 minuts. En sortir, es va estirar al matalàs. Durant els següents minuts es va alçar, va passejar i es va tornar a estirar en diverses ocasions.

L'acte explica que va ser a les 13.50 h que **Yassir va començar a córrer per dins de la cel·la, a cridar i «a fer-se cops al cap amb les reixes»**. Davant d'aquesta reacció, cinc agents van entrar de seguida i, «actuant de manera conjunta, li van col·locar els elements de contenció consistents en un matalàs, diverses cintes de 'velcro' (que cobrien tot el cos fins als genolls) i un casc al cap». L'operació d'immobilització es va allargar des de les 13.51 h fins a les 14 h i al llarg dels 9 minuts que va durar els cinc policies van estar damunt del detingut. Quan ja el tenien definitivament immobilitzat, els agents van sortir de la cel·la deixant-lo retingut de boca terrosa amb les set corretges i el casc.

Un dels mossos es va quedar passejant pel passadís i fins a cinc vegades va aturar-se davant la cel·la de Yassir, com es pot veure a la gravació facilitada; l'última vegada que s'hi va aturar eren les 14.14 h. No va ser fins a les 14.26 h, després del relleu dels agents de custòdia, que un policia que acabava de començar el torn va baixar a fer la ronda per les cel·les, i, «en comprovar que no presentava moviments toràcics, va avisar els seus companys». Aleshores, a les 14.38 h, quatre agents van entrar a la cel·la i van intentar reanimar el jove. En veure que no podien fer reaccionar Yassir, van avisar els serveis d'emergències, que hi van arribar a les 15.19 h i que ja no van poder fer res per salvar-li la vida. L'informe de la Unitat de Suport Vital indica: «**Mort per causa desconeguda**».

Un nou mort sota custòdia policial. Això va fer que s'obris un camí per vies judicials que va començar al Jutjat d'Instrucció núm. 2 del Vendrell, on la jutgessa Elena González Santamaría va arxivar el cas en primera instància sense opció de judici, després d'haver pres declaració als vuit

policies imputats i al personal mèdic que va examinar Yassir. Un recurs de l'advocat va enviar el cas a les mans d'un tribunal de l'Audiència Provincial de Tarragona presidit per la jutgessa Samantha Romero Adán, que també va considerar que no hi havia raons per tirar el judici endavant. Finalment, davant d'un nou recurs, un tribunal encapçalat pel magistrat Àngel Martínez Sáez, també de l'Audiència de Tarragona, va decidir tancar definitivament la investigació al juny de 2015.

De què va morir el jove vendrellenc?

L'hora certificada de la mort de Yassir El Younoussi són les 15.27 hores del 31 de juliol de 2015. Les primeres informacions oficials sobre la mort d'aquest jove asseguraven que la causa va ser el **consum de drogues, principalment de cocaïna**. Però l'informe forense va revelar que la quantitat de droga en la sang que hi havia al cos del detingut era de 0,38 mg/l, una proporció que queda molt lluny de ser mortal (1 mg/l) i fins i tot de ser una quantitat tòxica (0,5 mg/l).

L'autòpsia, doncs, considerava que la mort era deguda a una combinació de factors: «**El procés de reducció del Sr. El Younoussi per part dels agents dels Mossos d'Esquadra és per si una actuació estressant** que podria haver-se sumat a la causa principal de la mort, que és una reacció adversa al consum de la cocaïna, sense poder determinar el grau de participació d'aquesta circumstància en el resultat final de la mort».

L'informe medicoforense d'autòpsia definitiu, amb data 9 de juny de 2014, hi va afegir un nou element: un estudi genètic va revelar que **Yassir tenia un gen que el predisposava en un determinat percentatge a la mort sobtada d'origen cardíac**, cosa que significava un «factor de risc afegit als que ja s'han assenyalat de situació estressant de la detenció i contenció i la producció d'un deliri agitat com a conseqüència de drogues estimulants».

Sobre la violència utilitzada durant la immobilització forçosa, l'aleshores **director dels Mossos d'Esquadra, Manel Prat**, va explicar en [una entrevista a la Cadena SER](#) al novembre de 2013, poc després que el cas saltés als mitjans, que «les mesures de contenció aplicades en el detingut van ser més fortes de l'habitual», ja que «l'actitud del jove va ser molt agressiva».

Un altre element que hauria pogut intervenir en la mort de Yassir són les autolesions que s'hauria fet a la cel·la. Segons l'acte judicial, «de les imatges es desprèn que Yassir El Younoussi s'estava autolesionant colpejant fortament el seu cap amb les reixes de la cel·la». Aquesta actitud és el que va motivar que els Mossos d'Esquadra decidissin lligar-lo amb les corretges i posar-li el casc integral. Però el forense no va trobar cap lesió al cap de Yassir durant l'autòpsia.

No es tractava d'un cas aïllat. El 2013, l'[Informe sobre la tortura a l'Estat espanyol](#) recull els casos de quatre persones mortes sota custòdia dels Mossos d'Esquadra. Una d'elles és el jove del Vendrell. A més de ressenyar els principals elements sobre aquest cas, apunta al procés de retenció com a element desencadenant de la mort: «Es creu que la pressió va poder causar la manca d'oxigen i la parada cardiorespiratòria». El 2012, un [informe del Centre de Documentació contra la Tortura](#) ja havia denunciat aquell any com el pitjor en una dècada pel que fa a morts sota custòdia o en el marc d'intervencions dels Mossos. Un mínim de nou persones van morir en la fase grisa que va entre la detenció i el judici.

8 minuts més de contenció forçosa

Un dels punts centrals de les al·legacions que ha fet l'advocat de la família, Rubén Viñuales, als diversos recursos que ha posat és que la durada de la contenció de Yassir a la cel·la va ser de 38 minuts, cosa que significa 8 minuts més que el que estableixen els protocols. Des de **l'Àrea de**

Comunicació dels Mossos d'Esquadra confirmen que hi ha una instrucció policial a nivell intern que especifica que una contenció física «no pot superar els 30 minuts», i que es retira quan el detingut es tranquil·litza, però que, si passada la mitja hora continua agitat, cal demanar l'assistència de personal sanitari.

Però el que han revelat tant les gravacions de vídeo de les càmeres de seguretat com les declaracions preliminars que van fer els agents imputats davant de la jutgessa del Vendrell és que la retenció es va passar més de 8 minuts del temps establert. L'explicació podria ser que, mentre Yassir estava immobilitzat i sol a la cel·la, hi va haver canvi de torn dels agents encarregats de la custòdia de les cel·les, i alguns indicis apunten que no hi va haver un bon traspàs de la informació sobre la retenció de Yassir entre els agents que plegaven i els que entraven a treballar.

Totes les comissaries disposen del que s'anomena llibre de custòdia, on s'anoten totes les incidències amb relació als detinguts. Però, durant les declaracions, el nou agent encarregat de la custòdia dels arrestats va manifestar que «no recorda que li diguessin quant temps portava així i que estigués pendent». Per contra, l'agent que va deixar el servei a les 14.16 h assegura que sí que «va comentar les novetats» al company que el va rellevar i que «les va apuntar al llibre».

Per tal d'aclarir-ho, l'advocat demana que la comissaria del Vendrell presenti el llibre de custòdia per veure si certament van anotar l'hora en què va començar la situació de retenció, cosa que hauria permès controlar que no se sobrepassés el temps màxim establert. Però des de l'Audiència Provincial li van respondre que «la pràctica d'aquesta diligència no resulta necessària» perquè les declaracions preliminars dels agents i les imatges captades ja «acrediten el que va succeir a l'interior de la cel·la on hi havia el detingut». L'advocat insisteix que, si ho van anotar bé, el més senzill seria presentar el llibre per aclarir qualsevol dubte.

En cas que no s'hagués anotat la dada al llibre de custòdia, Rubén Viñuales entén que seríem davant d'una negligència greu: «En cas de ser diligents, no haurien permès tenir durant els **9 minuts de la retenció i els 38 minuts de la contenció Yassir** lligat a un matalàs amb un casc integral el 31 de juliol amb les temperatures a què es va arribar i sense que ningú avisés de quant temps estava així ni quant temps hi havia de continuar estant».

Una altra dada a tenir en compte: aquell mes de juliol al Vendrell hi va haver una temperatura màxima mitjana de 30 graus. A les cel·les, situades al soterrani, no hi havia aire condicionat.

D'on surten les bossetes de droga?

Un dels altres interrogants del cas és d'on surten les bossetes de cocaïna i l'embolcall amb haixix que el metge forense va ser el primer a advertir que eren a la cel·la quan hi va entrar a examinar el cos ja mort de Yassir. A l'**informe fotogràfic que va fer la Policia Científica dels Mossos d'Esquadra**, hi ha una fotografia del jove mort sobre el matalàs, que descriuen de la manera següent: «Vista de semiconjunt de la part posterior del banyador on s'observa un petit embolcall platejat localitzat a l'interior de la butxaca». En una altra imatge hi ha la «vista de l'interior del lavabo de la garjola on s'observa un petit embolcall de plàstic sobre el vàter», i en un altre peu de foto podem llegir: «Vista de l'interior de la garjola on es va localitzar a terra i pròxim a la porta un petit embolcall de plàstic». Segons el laboratori químic, l'embolcall de paper d'alumini amagava 1,88 grams de cànnabis amb una riquesa del 19,1% en pes i les bossetes contenien cocaïna amb una puresa del 2%.

Però com van aparèixer aquests embolcalls amb droga a la cel·la? Precisament és un dels dubtes que Rubén Viñuales considera que haurien de fer obrir el judici. Per què, a més, durant els interrogatoris preliminars que la jutgessa del Vendrell va fer als policies imputats, els agents que van entrar a la

cel·la van remarcar que en cap moment no van veure res al terra de la cel·la on hi havia Yassir: «Ni un objecte, ni paper, ni embolcall». Un d'ells va concretar: «Que en entrar a fer la contenció, no van trobar res estrany a terra, ni al servei».

D'altra banda, **Yassir el van escorcollar dues vegades**. Com descriu l'acte judicial, hi va haver un primer escorcoll «en els moments immediatament posteriors a la detenció», en el qual li van palpar «el cos i les diverses peces de roba». En canvi, el segon escorcoll, que es va fer a la comissaria, va ser més exhaustiu, hi van intervenir cinc policies i ha quedat enregistrat en vídeo. Li van fer treure la samarreta i els pantalonets (tipus banyador) i els van palpar per totes bandes i van mirar les butxaques. A més, li van fer mostrar l'interior dels calçotets per davant i per darrere. Es tracta d'un escorcoll que es correspon amb els protocols establerts pels Mossos d'Esquadra i que la comissió judicial va considerar que era una «actuació ajustada als principis de congruència i oportunitat».

Tenint en compte aquest nivell d'escorcoll, Rubén Viñuales valora que una possibilitat és que Yassir hagués introduït la droga a la cel·la transportant-la dins de l'anús, [com va apuntar Manel Prat, el director de la policia](#). Per això l'advocat ha demanat diverses vegades que es faci una anàlisi per saber «si existien restes de femta als embolcalls de droga que es van trobar a l'interior de la cel·la». Però tant el Jutjat de Primera Instància del Vendrell com l'Audiència Provincial han denegat aquestes diligències perquè consideren «accessori a la investigació determinar la forma en què aquestes substàncies estupefaents van ser introduïdes a l'interior de la cel·la».

Versions diferents sobre els buits a la gravació

La gravació del que va succeir durant les 3 hores que Yassir va passar a la comissaria del Vendrell ha ajudat a entendre els fets, però també ha obert alguns interrogants. A l'acte d'aixecament del cadàver figura la transcripció del visionament que va fer la comissió judicial del registre de les càmeres de seguretat de la comissaria. Posteriorment, **l'advocat de la família va veure també la gravació, però es va adonar que el que ell podia visionar era diferent del que havia vist la comissió judicial**, ja que durava menys estona (una hora en lloc de dues) i hi faltaven alguns fragments que figuraven a l'acta d'aixecament del cadàver. Per exemple, dels 38 minuts que va estar retingut Yassir, la versió que l'advocat va veure no durava tant, però la comissió judicial sí que la va veure íntegra.

Davant d'aquestes diferències, Viñuales es va adreçar a la jutgessa per demanar les imatges originals i aquesta, el 14 de novembre, va requerir als Mossos d'Esquadra «còpia de les gravacions des del moment en què el detingut ingressa a l'ACD (Àrea de Custòdia i Detenció) fins al moment immediatament posterior a l'aixecament del cadàver sense cap tipus d'interrupció o tall». La Policia de la Generalitat va confirmar que «la gravació no compleix el requisit de totalitat, únicament hi estan recollides les imatges dels moments crítics, sense continuïtat». I el mateix informe hi afegeix que la gravació original es va esborrar un cop esgotada la capacitat del disc per tornar a gravar a sobre, i que les imatges remeses eren còpia.

Davant la insistència de la jutgessa instructora, el 18 de novembre l'Àrea Bàsica Policial del Baix Penedès va entregar un altre informe que explicava que el detingut va accedir a l'ACD a les 11.40 h, però que «únicament estan recollides les imatges a partir de les 12.35 h». I hi afegia: «Cal dir que entre les 11.40 i les 12.10 h el detingut no va ingressar a la garjola perquè li estaven efectuant l'escorcoll, ressenya i dutxant-se. Per tant, hi ha 25 minuts de l'estada del senyor Younoussi a la cel·la sense imatges».

El mateix informe policial aventura que «per evitar nous elements de dubte sobre la validesa probatòria de les gravacions potser fóra necessari un informe tècnic que concretés com funciona el

sistema de gravació». I s'adjunta un document d'una pàgina que especifica que les càmeres són de la marca PELCO; que els gravadors de les garjoles graven per detecció de moviment, i que «la gravació s'efectua de manera cíclica i, un cop s'acaba la capacitat del disc, torna a gravar des del principi, sobreescrivint la informació que s'havia gravat anteriorment».

Finalment, **l'aleshores director dels Mossos d'Esquadra, Manel Prat**, en declaracions a Catalunya Ràdio el 5 de desembre sobre aquest cas, va explicar de la manera següent què havia passat amb les imatges: «El jutjat número 2 ja disposa de totes les imatges» i «són les que són, no hi pot haver talls». També va dir que l'estada d'un detingut es grava íntegrament, i que la diferència de temps s'explica perquè les càmeres s'activen quan hi ha moviment i s'aturen quan està quiet.

A banda de la preocupació pel fet de no haver pogut veure les imatges originals, Rubén Viñuales es pregunta com és que hi ha parts de la gravació en què el detingut està quiet, si resulta que les càmeres graven per «detecció de moviment». A més, considera que no n'hi ha prou amb la informació facilitada sobre el sistema de gravació i ha demanat que es pugui tenir accés a detalls sobre les càmeres com el model concret o el període d'emmagatzematge de les imatges. La resposta dels tribunals ha estat denegar aquestes proves perquè, en paraules de l'Audiència Provincial, «més informació sobre les càmeres no aporta cap dada d'interès que resulti rellevant per a la investigació».

El [Decret 78/2010 regula la instal·lació de dispositius de videovigilància](#) a les dependències policials de la Generalitat. Hi especifica que «les gravacions obtingudes d'acord amb aquest Decret són destruïdes en el termini màxim d'un mes a partir de la seva realització llevat que estiguin relacionades amb infraccions penals o administratives greus en matèria de seguretat pública, amb una investigació policial en curs o amb un procediment judicial o administratiu obert». Tenint en compte aquest decret, com és que es va destruir la gravació original si hi havia un procediment judicial en curs?

Entre les imatges que falten, també hi manca tot el que va passar després que el SEM intentés reanimar Yassir a la cel·la sense èxit. És a dir, que l'últim que s'hi veu és com arriba el servei mèdic, trasllada el Yassir al passadís per intentar reanimar-lo i no se'n surten. Així que no hi ha registrat què va passar entre aquest moment i l'arribada del forense que va trobar les bossetes i l'embolcall amb droga i que va fer l'acta d'aixecament del cadàver.

I què hi diuen els Mossos d'Esquadra?

Des dels Mossos d'Esquadra **han declinat fer a CRÍTIC «cap tipus de declaració»** amb relació a la mort de Yassir «perquè és un tema que ja està judicialitzat». Només han accedit a confirmar les normes que estableix el protocol per retenir una persona detinguda i també a indicar quin és el decret que regula les càmeres de seguretat a l'interior de les comissaries.

De totes maneres, des de la mateixa policia catalana ja han respost algunes de les qüestions obertes al llarg del procés. Ho van fer durant les visites de l'Autoritat Catalana per a la Prevenció de la Tortura (ACPT), que depèn del Síndic de Greuges, a la comissaria del Vendrell i de Tarragona, que queden recollides [als informes anuals de l'organisme de 2013 i de 2014](#). En concret, l'ACPT va visitar la comissaria del Vendrell el 3 d'octubre de 2013 i a l'informe detalla: «Hi ha un llibre específic per a les contencions. Aquest es fa servir des de fa poc temps per iniciativa de la comissaria; per tant, és susceptible de millora». Aquest comentari fa referència a un dels motius de dubte sobre el cas del Yassir, el llibre de custòdia, però tampoc no concreta si té relació amb aquest cas. En canvi, a la ressenya sobre la visita de l'ACPT a la comissaria de Tarragona el 12 de juny de 2014, a les observacions inclouen: "L'àrea de custòdia té un llibre de registre de contencions des

d'on es controlen les contencions que es fan . Està en vigor des del 2013 i és comú a l'ABP del Tarragonès per iniciativa pròpia arran de l'incident que hi va haver a la comissaria del Vendrell, en què va morir un detingut”.

L'advocat del cas, Rubén Viñuales, assegura que la mort de Yassir ha tingut una altra conseqüència directa a la comissaria dels Mossos d'Esquadra del Vendrell: **«Cap dels agents imputats en el cas treballa actualment al Vendrell**; els han traslladat a altres punts de la Regió Policial del Camp de Tarragona». Preguntats per aquesta situació, des dels Mossos d'Esquadra han respost que «No donem mai informació sobre trasllats d'agents».

L'activista i advocat del [Centre per la Defensa dels Drets Humans Iríada](#), **Andrés G. Berrio**, que s'ha ocupat d'altres casos de morts sota custòdia policial, assegura que «el trasllat d'agents implicats en casos conflictius és una pràctica que es dona bastant habitualment, encara que el cas s'hagi arxivat». I en posa dos exemples: «En el cas de [Juan Andrés Benítez](#) , hi va haver canvis de personal a la comissaria de Ciutat Vella i també sabem que al [Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca](#), quan algun intern ha patit agressions mai han castigat als agents implicats però sí que els han traslladat a un altre centre».

Qui era Yassir El Younoussi?

Quan a la tardor del 2013 va aparèixer als mitjans de comunicació la mort de Yassir i els dubtes que hi havia sobre el que va passar a la comissaria, un grup d'amics d'aquest vendrellenc van publicar una carta on es definien com una «generació marginada per la crisi, per la falta de plans d'integració i per una gran errada dels responsables polítics que no van gestionar bé l'arribada massiva d'immigrants segregats en un sol barri, la carretera de Valls, cridats per la necessitat de mà d'obra durant els anys de bombolla immobiliària». **Al Vendrell, segons deien, hi ha molts altres Yassirs**, que formen part d'una «joventut fracassada, igual que els joves autòctons, víctimes d'una crisi molt llarga, però en el cas dels fills d'immigrants pitjor, perquè no troben cap suport familiar ni institucional». Finalment, lamentaven que aquesta «crisi ha portat molts joves com Yassir, fill de la primera generació d'immigrants, a la delinqüència i el refugi de la droga».

El **Baix Penedès** és, amb dades del tercer trimestre de 2015, [la comarca amb la taxa d'atur registral més alta de tot Catalunya \(22,8%\)](#). Al Vendrell, concretament, l'atur està situat en el 22,6%, un percentatge molt elevat, però que el 2012 i el 2013 va ser força superior, ja que la ciutat va superar el 28% de treballadors aturats.

Tot aquest còctel va esclatar al febrer del 2010 al barri de Pisos Planas, on Yassir vivia des que s'hi va traslladar quan era petit deixant enrere el seu Marroc natal. Aquell mes de febrer, uns policies van detenir un noi al mig del carrer, però el veïnat va considerar que els agents l'estaven tractant de manera vexatòria i es va desfermar un [enfrontament entre els joves del barri i els Mossos d'Esquadra](#). Aquells aldarulls van atraure l'atenció de mitjans penedesencs però també de fora, fins i tot d'Al-Jazira.

Precisament, Yassir el [van entrevistar a Antena 3](#), on va fer unes declaracions en què es queixava de l'actitud de la policia (a les imatges hi apareix d'esquena).

El pare de Yassir, Lahssen El Younoussi, està convençut que va ser en els aldarulls de Pisos Planas que els Mossos d'Esquadra van «marcar» el seu fill i que des d'aleshores li van anar al darrere.

«És fàcil matar immigrants i pobres»

Al pare de Yassir encara li costa dormir. És la persona de la família que ha liderat la demanda que s'investigui la mort del seu fill. «Estic malament», reconeix. Considera que **Yassir «el van matar com si fos una rata»** i lamenta que «els jutjats no fan res per saber com és que va morir». Ara ja ni espera que algun dia li truqui l'Ajuntament del Vendrell, que no s'ha posat mai en contacte amb la família ni per donar-los el condol: «Si el Yassir hagués sigut un d'ells, seria diferent. Aquí és fàcil matar immigrants i pobres; però, si hagués sigut el fill de l'alcalde o un ric, sí que hi hauria hagut investigació. Als immigrants ens tracten com gossos».

D'una cosa sí que està content Lahssen, i és del [Grup de Suport Justícia x Yassir](#), on participen persones de diversos pobles del Baix Penedès i que ha estat l'impulsor de concentracions, manifestacions i xerrades. També van ajudar a elaborar el [vídeo on els col·lectius Rereguarda i 15Mbcn](#) es van fer ressò del cas a la tardor de 2013.

«Mai oblidaré el que han fet per mi. Els aprecio molt, més que si fossin germans meus. Ho han deixat tot per ajudar-me quan ha calgut», explica emocionat. De totes maneres, i malgrat aquest suport, **la família no es veu amb prou forces ni recursos econòmics per continuar apel·lant i anar a Estrasburg** a reclamar justícia per al seu fill, tot i que tampoc no ho descarten més endavant.

Precisament, perquè les persones que han patit situacions com la de Yassir no quedin desemparades ni creixi el sentiment d'indefensió o de persecució policial, hi ha molts agents socials al territori intentant canviar les coses. Des de col·lectius com el Grup de Suport Justícia per Yassir fins a advocats i col·lectius de defensa dels drets humans.

Fa unes quantes setmanes Andrés G. Berrio i altres professionals han creat Irídia. Aquest Centre per la Defensa dels Drets Humans considera que el primer pas per prevenir que hi hagi nous casos com els de Yassir és garantir investigacions realment independents. Berrio concreta la proposta: **«Hi hauria d'haver un cos independent dels cossos policials que faci funcions de policia judicial i que es dediqui a investigar aquests casos.** Ara se n'ocupa una àrea pròpia dels Mossos d'Esquadra (Assumptes Interns), que té certa autonomia orgànica, però depèn del mateix cos, que és un organisme jeràrquic i molt corporatiu. Aquest nou cos hauria de tenir el màxim nivell d'independència possible i treballar d'acord amb les recomanacions dels organismes internacionals».

L'advocat a la família, Rubén Viñuales, recorda que des que li van demanar que s'ocupés del cas va començar a tenir dubtes sobre el que havia passat a la cel·la abans que Yassir morís: **«Vaig veure que hi havia coses que no quedaven gaire clares, vaig veure les ganes que tenien alguns d'arxivar**, vaig veure que anaven dient que era un 'delinqüent habitual' i llavors vaig veure l'informe forense i em vaig començar a preocupar. A més, també vaig notar pressions per no tirar endavant l'acusació». El resultat final, per Viñuales, «és molt frustrant, sobretot, perquè no podem arribar a saber realment què va passar».